

การรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อ

การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัย

มหามกุฏราชวิทยาลัย

อรรชนิดา หวานคง

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

E-mail: anchanidaw12@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการรับรู้ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (2) เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย (3) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพ ชั้นปี และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะมนุษยศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำนวน 49 รูป/คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD วิเคราะห์ผลโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t-test, F-test

ผลการวิจัยพบว่า

1. การรับรู้ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด
2. ทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด
3. นักศึกษาที่มีลักษณะส่วนบุคคล ด้านเพศ สถานภาพ ชั้นปี และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่มแตกต่างกัน มีการรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การรับรู้, ทัศนคติ, การเรียนรู้แบบร่วมมือ, เทคนิค STAD

A STUDY PERCEPTION AND ATTITUDE OF ENGLISH MAJOR STUDENTS TOWARD COOPERATIVE LEARNING (STAD) AT MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY

Anchanida Wankong

Faculty of Humanities, Mahamakut Buddhist University

E-mail: anchanidaw12@gmail.com

Abstract

The objective of this research were to (1) investigate the perception of the English major students toward cooperative learning (STAD) at Mahamakut Buddhist University. (2) investigate the attitude of the English major students toward cooperative learning (STAD) at Mahamakut Buddhist University. (3) and compare perception and attitude through English major students in term of sex, status, a study year and the frequency of participating in collaborative learning (STAD). The sample was 49 students of Humanities, English major, at Mahamakut Buddhist University. The research instrument was the perception and attitude toward cooperative learning (STAD) questionnaire. The data were analyzed using included frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test.

The results of this research are as follows:

1. The perception toward cooperative learning (STAD) is at high levels.
2. The Attitude toward cooperative learning (STAD) is at high levels.
3. The undergraduate students who have different sex, status, study year, and the frequency of participating in collaborative learning (STAD) had effected on collaborative learning (STAD) at statistically significant differences levels of .05.

Keywords: Perception, Attitude, Collaborative Learning, STAD Technique

บทนำ

ปัจจุบันสังคมโลกศตวรรษที่ 21 เป็นโลกที่ไร้พรมแดน เป็นยุคแห่งข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยี การสื่อสารต่าง ๆ จึงมีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นภาษาจึงเป็นเครื่องมือที่ดีที่สุดในการติดต่อสื่อสาร (สมพร โกมารทัต, 2562, หน้า 188) และมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ ตลอดจนพัฒนาความคิดของมนุษย์ การติดต่อสื่อสารของมนุษย์จำเป็นต้องมีภาษากลางสำหรับการติดต่อสื่อสารทั้งในด้านการศึกษา การแสวงหาความรู้ การถ่ายทอดทางวัฒนธรรมและการประกอบอาชีพ ซึ่งการเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความเข้าใจต่อตนเองและผู้อื่น การมีวิสัยทัศน์กว้างไกลที่สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมีความมั่นใจในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญเนื่องจากเป็นภาษาหลักที่ใช้ในการสื่อสารกันทั่วโลก (กาญจนาพร รุจิโณม, 2561, หน้า 199) อีกทั้งการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทั้งทางด้านการศึกษา ด้านสังคม หรือด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศซึ่งต่างก็ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ดังนั้นการสนับสนุนให้ประชาชนในประเทศพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้นย่อมเป็นการพัฒนาการติดต่อสื่อสารในด้านต่าง ๆ กับนานาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วย ซึ่งปัจจุบันมีคนทั่วโลกใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสารถึง 2,000 ล้านคนหรือ 1 ใน 3 ของประชากรโลก (ชัชรีย์ บุณนาค, 2561, หน้า 235)

ทั้งนี้ ปัญหาสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย โดยเฉพาะการเรียนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษานั้น พบว่าในประเทศไทยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร (สมบัติ คชสิทธิ์, จันทน์ อินทรสุต, และ ธนกร สุวรรณพดุมิ, 2560, หน้า 179) เนื่องจากความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษนั้นยังไม่ถูกต้องและการที่ผู้เรียนต่างคนต่างเรียน ไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมทั้งเกิดความเบื่อหน่าย ไม่กล้าแสดงออก ไม่มีแรงจูงใจในการเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้เรียนมีทัศนคติเชิงลบต่อการเรียนภาษา (ปรัชญา บินหมัดหนี่, โสรรัตน์ อับดุลสตา, และชัรฟุดดีน หะยี, 2561, หน้า 28) จึงทำให้การเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

การจัดการเรียนการสอนทางด้านภาษาของประเทศไทยจำเป็นต้องปฏิรูปการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรมในหลาย ๆ ด้าน ซึ่งลักษณะของการเรียนรู้ต้องสร้างแรงจูงใจในการเรียนหรือถนัดใช้ในการรับรู้ มีการประมวลความรู้จนเกิดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อเป็นการวางรากฐานทางความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ถูกต้องให้กับผู้เรียน โดยการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ยึดหลักให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์สูงสุดเพื่อให้เกิดความรู้คู่คุณธรรมในที่สุด (นิตยา สุวรรณศรี, 2554, หน้า 159) ได้อธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และวิธีการเรียนรู้ภาษาแบบมีส่วนร่วม โดยปัจจัยหลักคือผู้เรียนถือเป็นผู้ประกอบสำคัญที่สุดในการเรียนการสอนภาษาเพราะถึงแม้ผู้สอนจะสอนดีเพียงใด หากผู้เรียนไม่มีส่วนร่วมในการเรียน มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนการสอนแล้วการเรียนรู้ย่อมไม่เกิดผลสำเร็จอย่างแน่นอน

การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง อีกทั้งเป็นวิธีการสอนที่ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในการทำงานเป็นทีม เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการเรียนรู้ร่วมกัน (ทิศนา แคมมณี, 2555, หน้า 98-100) ตลอดจนการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้จริง วิจารณ์ พานิช (2557) กล่าวว่า ผู้เรียนต้องมีทักษะทางสังคมเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขคือมีความเป็นผู้นำ รู้จักตัดสินใจ มีความสามารถในการทำงาน การจัดการ การสื่อสาร และสามารถแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งในการทำงานร่วมกันจึงเป็นวิธีการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน

ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษ ตลอดจนให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนต้องได้รับการฝึกทักษะทางภาษา ร่วมกับผู้เรียนคนอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ดังนั้นเพื่อประโยชน์สูงสุดสำหรับการเรียน การสอนทางภาษาควรมีการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกมากขึ้น ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มาซึ่งความรู้ทางภาษาและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและสังคมภายนอกได้อย่างคล่องแคล่วและเกิดประสิทธิผล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
3. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพ ชั้นปี และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำนวน 49 รูป/คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาด้วยการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ระหว่าง 0.67 – 1.00 และค่าความเชื่อมั่น ของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.955 โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพ ชั้นปี การเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม ลักษณะคำถามเชิงตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ลักษณะของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย มีจำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการรับรู้และด้านทัศนคติ

ลักษณะของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ตามแนวคิดของ Likert จำนวน 20 ข้อ ที่แบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยการกำหนดค่า ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง ระดับความคิดเห็น เห็นด้วยอย่างยิ่ง

คะแนน 4 หมายถึง ระดับความคิดเห็น เห็นด้วย

คะแนน 3 หมายถึง ระดับความคิดเห็น ไม่แน่ใจ

คะแนน 2 หมายถึง ระดับความคิดเห็น ไม่เห็นด้วย

คะแนน 1 หมายถึง ระดับความคิดเห็น ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับการให้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้น ใช้สูตรคำนวณช่วงกว้างของชั้น

(กัลยา วานิชย์บัญชา, 2554, หน้า 29)

คะแนนเฉลี่ย	ระดับการรับรู้	แปลผล
4.21 – 5.00	มากที่สุด	นักศึกษามีการรับรู้ต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ระดับมากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก	นักศึกษามีการรับรู้ต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ระดับมาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง	นักศึกษามีการรับรู้ต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STADระดับปานกลาง
1.81 – 2.60	น้อย	นักศึกษามีการรับรู้ต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ระดับน้อย
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด	นักศึกษามีการรับรู้ต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การแสดงความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ มีลักษณะเป็นข้อคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มจำนวน 3 ข้อ เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมจากแบบสอบถามนำมาสนับสนุนในการสรุปและอภิปรายผล ดังนี้

- (1) นักศึกษามีความรู้สึกและประทับใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่ม อย่างไรบ้าง
- (2) การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่ม และกิจกรรมที่นักศึกษาได้เข้าร่วมมีส่วนช่วยในการส่งเสริมและเป็นประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างไรบ้าง
- (3) ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่ม มีอะไรบ้าง และมีการข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอย่างไร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเองจำนวน 49 ฉบับ และเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง สามารถเก็บแบบสอบถามคืนได้ 49 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด โดยทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปด้านการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ มีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลโดยหาค่าสถิติพื้นฐานคือ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ
2. ศึกษาความคิดเห็นของการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน
3. ทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ด้านเพศ สถานภาพ โดยใช้การทดสอบค่า
4. ทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ด้านชั้นปี และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม โดยใช้การทดสอบค่า หากพบความแตกต่างจะทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ scheffe

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพ ชั้นปี การเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม ลักษณะคำถามเชิงตรวจสอบรายการ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 49 รูป/คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 43 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 87.8 มีสถานภาพเป็นบรรพชิตจำนวน 31 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 15 รูป/คน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.6 เข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนแบบแบ่งกลุ่มจำนวน 49 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 100 และเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนแบบแบ่งกลุ่มบ่อยครั้ง จำนวน 22 รูป/คน คิดเป็นร้อยละ 44.9 ดังที่แสดงรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

รายการข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	43	87.8
หญิง	6	12.2
2. สถานภาพ		
บรรพชิต	31	63.3
คฤหัสถ์	18	36.7
3. ชั้นปี		
ปีที่ 1	13	26.5
ปีที่ 2	12	24.5
ปีที่ 3	15	30.6
ปีที่ 4	9	18.4
4. การเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม		
เคย	49	100
ไม่เคย	0	0
5. ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม		
ทุกครั้งที่เรียนภาษาอังกฤษ	15	30.6
บ่อยครั้ง	22	44.9
บางครั้ง	12	24.5
นาน ๆ ครั้ง	0	0
รวม	49	100

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีจำนวน 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการรับรู้และด้านทัศนคติ

ผลการวิเคราะห์การรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

1. การวิเคราะห์การรับรู้ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD พบว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.28$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อ 5 การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X} = 4.66$) รองลงมาคือข้อ 2 และ ข้อ 9 การเรียนแบบแบ่งกลุ่มทำให้ได้รับความรู้ภาษาอังกฤษมากกว่า การเรียนคนเดียว และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.46$) ส่วนรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 3 การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้มีความรู้สึกที่ดีต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียนมากขึ้น ($\bar{X} = 3.90$) ดังที่แสดงรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการรับรู้ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ข้อที่	การรับรู้ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้การเรียนวิชาภาษาอังกฤษของข้าพเจ้านั้นเข้าใจง่ายขึ้น	4.20	0.45	มาก
2	เมื่อข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม ข้าพเจ้าได้รับความรู้ภาษาอังกฤษมากกว่าการเรียนคนเดียว	4.46	0.25	มากที่สุด
3	การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้ามีความรู้สึกที่ดีต่อเพื่อนร่วมชั้นเรียนมากขึ้น	3.90	0.51	มาก
4	การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้ามีความรู้และความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสื่อสารมากขึ้น	4.09	0.89	มาก
5	การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้าประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.66	0.51	มากที่สุด
6	การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มเป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่ดี	4.13	0.44	มาก
7	การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มช่วยให้ข้าพเจ้ามีความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย	4.07	0.51	มาก
8	การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้ากล้าซักถามข้อสงสัยเกี่ยวกับบทเรียนมากยิ่งขึ้น	4.37	0.44	มากที่สุด

ข้อที่	การรับรู้ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	\bar{x}	S.D.	แปลผล
9	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้ารับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นมากยิ่งขึ้น	4.46	0.25	มากที่สุด
10	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ผู้เรียนทุกคนต่างก็พยายามช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของทีม	4.44	0.32	มากที่สุด
	รวม	4.28	0.46	มากที่สุด

2. การวิเคราะห์ทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD พบว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือข้อ 4 การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้บรรยากาศในการเรียนภาษาอังกฤษนั้นน่าเรียนยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.44$) รองลงมา คือข้อ 3 การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้ามีแรงจูงใจในการเรียนภาษามากขึ้น ($\bar{X} = 4.43$) ส่วนรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือข้อ 7 การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้รู้สึกว่าเป็นที่ยอมรับและได้รับการสนับสนุนจากเพื่อน ($\bar{X} = 3.54$) ดังที่แสดงรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ข้อที่	ทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1	ข้าพเจ้าต้องการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่ม	4.21	0.46	มากที่สุด
2	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจที่อาจารย์ผู้สอนนำวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มมาใช้ในห้องเรียน	4.40	0.39	มากที่สุด
3	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้ามีแรงจูงใจในการเรียนภาษามากขึ้น	4.43	0.35	มากที่สุด
4	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้บรรยากาศในการเรียนภาษาอังกฤษนั้นน่าเรียนยิ่งขึ้น	4.44	0.32	มากที่สุด
5	ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกและตื่นเต้นเมื่อต้องเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่ม	4.18	0.50	มาก
6	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการทำงานกลุ่มในวิชาภาษาอังกฤษดีขึ้น	4.36	0.45	มากที่สุด
7	การเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าข้าพเจ้าเป็นที่ยอมรับและได้รับการสนับสนุนจากเพื่อน	3.54	0.64	มาก

ข้อที่	ทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD	\bar{x}	S.D.	แปลผล
8	การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้าอยากเข้าห้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.20	0.46	มาก
9	การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มทำให้ข้าพเจ้ามีความภาคภูมิใจและมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น	4.18	0.50	มาก
10	ข้าพเจ้ารู้สึกชอบการเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มมากกว่าการเรียนแบบปกติ	4.15	0.48	มาก
	รวม	4.21	0.46	มากที่สุด

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพ ชั้นปี และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม

2.1 การวิเคราะห์การรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยจำแนกตามเพศ พบว่าการรับรู้และทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ดังที่แสดงรายละเอียดในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้และทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำแนกตามเพศ

ด้าน	ชาย	N=43	หญิง	N=6	t	Sig.
	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D		
1. การรับรู้	4.66	0.28	3.90	0.18	8.564	0.000
2. ทัศนคติ	4.67	0.38	3.75	0.20	5.740	0.000
โดยรวม	4.67	0.33	3.83	0.19	7.152	0.000

2.2 การวิเคราะห์การรับรู้และทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยจำแนกตามสถานภาพ พบว่าการรับรู้และทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังที่แสดงรายละเอียดในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้และทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำแนกตามสถานภาพ

ด้าน	บรรพชิต	N=31	คฤหัสถ์	N=18	t	Sig.
	\bar{x}	S.D	\bar{x}	S.D		
1. การรับรู้	4.79	0.20	4.17	0.25	9.373	.000
2. ทักษะคิด	4.89	0.12	3.99	0.27	12.955	.000
โดยรวม	4.84	0.16	4.08	0.26	11.164	.000

2.3 การวิเคราะห์การรับรู้และทักษะคิดของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยจำแนกตามชั้นปี พบว่าการรับรู้และทักษะคิดที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังที่แสดงรายละเอียดในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้และทักษะคิดของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย จำแนกตามชั้นปี

ด้าน	แบ่งกลุ่ม	SS	df	MS	F	Sig.
1. การรับรู้	ระหว่างกลุ่ม	6.111	3	2.037	177.323	.000
	ภายในกลุ่ม	.517	45	.011		
	รวม	6.628	48			
2. ทักษะคิด	ระหว่างกลุ่ม	9.380	3	3.127	88.251	.000
	ภายในกลุ่ม	1.594	45	.035		
	รวม	10.974	48			
รวมเฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	7.75	3	2.59	177.323	.000
	ภายในกลุ่ม	1.06	45	.03		
	รวม	8.81	48			

2.4 การวิเคราะห์การรับรู้และทักษะคิดของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยจำแนกตามความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม พบว่าการรับรู้และทักษะคิดที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยรวมและรายด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังที่แสดงรายละเอียดในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้และทักษะคิดของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จำแนกตามความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมในการเรียนแบบแบ่งกลุ่ม

ด้าน	แบ่งกลุ่ม	SS	df	MS	F	Sig.
1. การรับรู้	ระหว่างกลุ่ม	5.582	2	2.791	122.703	.000
	ภายในกลุ่ม	1.046	46	.023		
	รวม	6.628	48			
2. ทักษะคิด	ระหว่างกลุ่ม	9.225	2	4.613	121.333	.000
	ภายในกลุ่ม	1.749	46	.038		
	รวม	10.974	48			
รวมเฉลี่ย	ระหว่างกลุ่ม	7.41	2	3.71	122.703	.000
	ภายในกลุ่ม	1.40	46	0.31		
	รวม	8.81	48			

ตอนที่ 3 การแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ แบบแบ่งกลุ่ม สามารถสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษามีความรู้สึกและประทับใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่ม อย่างไรบ้าง

นักศึกษามีความรู้สึกว่าการเรียนแบบแบ่งกลุ่มนั้นทำให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน และงานประสบความสำเร็จได้มากกว่าการทำงานเพียงผู้เดียว นอกจากนี้ทำให้รู้สึกว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งของชั้นเรียนเพราะกล้าที่จะแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่ม บรรยากาศในการเรียนไม่เคร่งเครียด รู้สึกสนุกเวลาเรียนเพราะได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันทำให้ตนเองรู้สึกมีความมั่นใจและช่วยพัฒนาทักษะในการสื่อสารมากขึ้น

2. การเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่มและกิจกรรมที่นักศึกษาได้เข้าร่วมมีส่วนช่วยในการส่งเสริมและเป็นประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างไรบ้าง

นักศึกษามีความเห็นว่าการเรียนแบบแบ่งกลุ่มนั้นทำให้ตนเองเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น เพราะตนเองต้องสามารถอธิบายให้เพื่อนฟังได้ ซึ่งหมายถึงยิ่งสอนยิ่งเข้าใจในบทเรียนที่ตนเองสอนได้ดียิ่งขึ้น เกิดการช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างกลุ่ม ฝึกทักษะสังคมและเรียนรู้การทำงานเป็นกลุ่ม ผู้เรียนรู้สึกว่าคุณเองมีบทบาทมากขึ้นในการเรียน และเมื่อเรียนเป็นกลุ่มก็จะทำให้สมาชิกในกลุ่มต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพราะถ้าตอบคำถามผิดก็ถือว่าตอบผิดทั้งกลุ่ม ดังนั้นเพื่อนในกลุ่มจึงช่วยเหลือกันจึงทำให้ผู้เรียนมีความผูกพันกันมากขึ้น

3. ปัญหาและอุปสรรคในการเรียนภาษาอังกฤษแบบแบ่งกลุ่ม มีอะไรบ้าง และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอย่างไร

เนื่องจากมีการแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มบางคนชอบพูดคุยมากกว่า การที่จะสนใจในการทำกิจกรรมภายในกลุ่ม ผู้เรียนบางคนรู้สึกเครียดเนื่องจากกลัวว่าคุณเองจะเป็นจุดอ่อนของกลุ่มและทำให้คะแนนของกลุ่มลดต่ำลง ผู้เรียนที่เรียนอ่อนนั้นรู้สึกว่าคุณเรียนที่เรียนเก่งนั้นอธิบายบทเรียนอย่างรวดเร็วและมากไปกว่านั้นตัวเองเป็นคนที่ไม่เข้าใจ ดังนั้นจึงไม่กล้าที่จะขอร้องให้

เพื่อนช่วยอธิบายอีกครั้ง ส่งผลให้ขาดความมั่นใจในการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็นในการทำงานกลุ่ม

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับการรับรู้ของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ในภาพรวมนักศึกษามีระดับการรับรู้ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะนักศึกษาส่วนใหญ่เล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพราะการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นสนับสนุนให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกันคิดและช่วยกันแก้ปัญหา จึงส่งผลให้บรรยากาศในการเรียนนั้นสนุก และผู้เรียนมีศักยภาพทางการเรียนที่ดีขึ้น ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิเชษฐ์ เลิศวรรตติกุล (2563) ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD นั้นมีผลการเรียนที่สูงกว่าก่อนเรียน และนักศึกษามีความพึงพอใจต่อวิธี การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD อยู่ในระดับค่อนข้างสูง นอกจากนี้ กาญจนา สิ่งประสงค์ (2563) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนรู้แบบร่วมมือแบบที่เน้นผลสัมฤทธิ์ (STAD) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้แบบ Grammar translation

2. ระดับทัศนคติของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ในภาพรวมนักศึกษามีทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษายอมรับว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD นั้นส่งผลให้ตนเองนั้นมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษและเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนมากยิ่งขึ้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นวลรดา ก้อนคำและ ดร.สมพงษ์ พันธุ์รัตน์ (2562) ที่ศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มีคะแนนเฉลี่ยการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และนักเรียนรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ สวาวิกา สอนยศ และนิธิดา อติภัทรนันท์ (2561) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนภาษาด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือนั้นมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นและมี ความฉลาดทางอารมณ์เพิ่มขึ้น และ Aisyah (2020) ได้ศึกษาพบว่า นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เนื่องจากสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดกับกลุ่มเพื่อน และการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะในการสื่อสาร รวมทั้งสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างกลุ่มเพื่อน

3. นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษที่มีลักษณะส่วนบุคคล เพศ สถานภาพ ชั้นปี และความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่มแตกต่างกัน มีการรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แตกต่างกัน อภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 เพศ นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่มีเพศแตกต่างกัน มีการรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการทำงานของสมอง

ระหว่างเพศหญิงและเพศชายนั้นแตกต่างกัน ดังนั้นเพศชายและเพศหญิงจึงมีวิธีในการเรียนรู้ภาษาที่แตกต่างกันส่งผลให้มีการรับรู้และทัศนคติที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนนั้นแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Huawri (2021) ที่ศึกษาพบว่าเพศหญิงมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้ภาษามากกว่าเพศชาย นอกจากนี้ Reda (2015) ได้ศึกษาพบว่าเพศหญิง มีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าเพศชาย

3.2 สถานภาพ นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีการรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากก่อนที่จะเข้ามาศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาบรรพชิตมีภูมิหลังและความรู้ที่น้อย โดยอาจจะได้รับวิธีการสอนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ค่อนข้างน้อยและมีข้อจำกัด เพราะการประพุดิตตนนั้นแตกต่างจากคฤหัสถ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปทุมมาศ ว่องอรุณชัย (2561) ที่ศึกษาพบว่า ผู้เรียนที่เป็นบรรพชิตต้องรับรู้บทบาทหน้าที่ของตนเอง และปรับตัวให้เข้ากับบรรยากาศของการเรียนการสอน ก็จะประสบความสำเร็จในการเรียน

3.3 ชั้นปี นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยที่มีชั้นปีแตกต่างกัน มีการรับรู้และทัศนคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 อาจมีประสบการณ์ในการเรียนรู้แบบแบ่งกลุ่มน้อย เนื่องจากในชั้นปีแรก ๆ ของการเรียนการสอนเน้นให้นักศึกษาปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย วิชาที่เรียนส่วนใหญ่ยังเป็นวิชาพื้นฐานทั่วไป และการเรียนวิชาที่เป็นวิชาเอกของสาขาภาษาอังกฤษนั้นยังมีน้อย ซึ่งต่างจากรุ่นพี่ที่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนแบบแบ่งกลุ่มบ่อยครั้ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ผ่องใส เพ็ชรรักษ์, อาทรร จิตสุนทรชัยกุล, และสิริรัตน์ แจ่มรักษ์สกุล (2555) กล่าวว่า การเรียนในระดับชั้นปีแรก ๆ เทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนเน้นการบรรยาย และให้นักศึกษาจดบันทึกคำบรรยายในการเรียนแต่ละครั้งที่เข้าเรียนเพื่อใช้สำหรับการทบทวนสอบ

3.4 ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนแบบแบ่งกลุ่มที่แตกต่างกันส่งผลต่อการรับรู้ และทัศนคติที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาหลัก และอาจารย์ผู้สอนเห็นความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับแนวคิดของ สุภิกา นิรัตศัย (2561) กล่าวว่า การมีทัศนคติที่ดีจะส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้นมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมที่ดีทางการเรียนของผู้เรียน นอกจากนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Glomo-Narzoles (2015) ที่ศึกษาพบว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่านักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ และมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือมากกว่านักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีปกติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

สถาบันอุดมศึกษาควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทางภาษาอังกฤษที่เหมาะสมด้วยรูปแบบและกลวิธีการสอนที่มีความหลากหลาย เพื่อให้ได้การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเกิดการเรียนรู้จริง ๆ เช่น การใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ การใช้เกมและการใช้ชุดการสอน เพื่อช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

2.1 อาจารย์ผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยยืดหยุ่นตามสถานการณ์ความพร้อมของผู้เรียนได้ตามความเหมาะสม เช่น มีการปรับ-ลด หรือขยายเวลาเพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้และลงมือปฏิบัติอย่างเต็มที่

2.2 อาจารย์ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการแบ่งกลุ่ม โดยจัดแบ่งกลุ่มคละตามความสามารถของผู้เรียน คือ เก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้ได้กลุ่มที่มีคุณภาพตามศักยภาพของผู้เรียน

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรนำรูปแบบการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ไปใช้กับเทคนิคอื่น ๆ เช่น เทคนิคการจัดทีมแข่งขัน (Team Games Tournament: TGT) และเทคนิคกลุ่มสืบค้น (Group Investigation: GI) และเทคนิคการต่อเรื่องราว (Jigsaw)

3.2 ควรนำวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD ไปเปรียบเทียบกับกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบอื่น ๆ

3.3 ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD กับตัวแปรอื่น ๆ เช่นการทำงานอย่างมีระบบระเบียบ มีความรอบคอบมีวิจารณ์ญาณ มีความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2554). *การวิเคราะห์สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 13 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- กาญจนา สิ่งประสงค์. (2563). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1. *Journal of Modern Learning Development*. 5 (4), 82-91
- กาญจนาพร รุจิฉยม. (2561). การสื่อสารภาษาอังกฤษของคนไทยกับการดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21. *วารสารศิลปการจัดการ*. 2 (3), 199-210
- ชัชรีย์ บุนนาค. (2561). ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย และข้อเสนอแนะด้านยุทธศาสตร์การพัฒนารการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ปี 2564 – 2568 ใน *การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 2 “GRADUATE SCHOOL CONFERENCE 2018”*, หน้า 235-241
- ทิตนา แคมมณี. (2555). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นวลรดา ก้อนคำและ ดร.สมพงษ์ พันธุ์รัตน์. (2562). การศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD. ในเอกสารการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติครั้งที่ 20 (Proceedings). วันที่ 15 มีนาคม 2562 ณ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, (เดือนมีนาคม) หน้า 1760-1769
- นิตยา สุวรรณศรี. (2554). *หลักสูตรสู่การจัดการเรียนรู้*. อุดรดิตต์: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์.
- ปทุมมาศ ว่องอรุณชัย. (2561). ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลของความสำเร็จในการเรียนการสอน: ศึกษากรณีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย นวบ.จังหวัดจันทบุรี. สืบค้นจาก *Veridian. E-Journal, Silapakorn University. 11(2)*, 1631-1639 สืบค้นจาก <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/142456/105458>
- ปรีชญา ปินหมัดหนี, โสรัตน์ อับดุลस्ता, และซัรฟุดดีน หะ. (2561). ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอน ปลายของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามใน 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้. *วารสาร AL-NUR, 13(25)*, 25-37. สืบค้นจาก https://so01.tci-thaijo.org/index.php/NUR_YIU/article/view/169915/122157
- ผ่องใส เพ็ชรรักษ์, อาทร จิตสุนทรชัยกุล, และสิรัตน์ แจ็งรักษ์สกุล . (2555). *การศึกษาถึงการศึกษากิจกรรมการเรียนรู้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจบัณฑิตย*. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- พิเชษฐ์ เลิศวรรตติกุล. (2563). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. *วารสารศิลปศาสตร์ มทร.ธัญบุรี. 1(2)*, 141-158
- วิจารณ์ พานิช. (2557). *การเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างไร*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสยามกัมมาจลศุภิกา นวัตกรรม. (2561). ทักษะคิดและแรงจูงใจ และพฤติกรรมกรเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 9(2)*. 138-170.
- สมบัติ คชสิทธิ์, จันทนี อินทรสุด, และธนกร สุวรรณพถมิ. (2560). การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนยุค Thailand 4.0. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). 7(2)*.175-186
- สมพร โภมารทัต. (2562). กลยุทธ์การเรียนภาษาต่างประเทศของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. *วารสารสุทธิปริทัศน์. 33(105)*, 187-197.

- สาวิกา สนวนยศ และนิธิตา อติภัทรนันท์. (2561). การใช้การเรียนภาษาแบบร่วมมือเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*. 22(4), 280-293
- Aisyah, S. (2020). *Students' Attitude Toward Cooperative Learning in Reading Comprehension at English Department Jambi University*. S1 thesis, Universitas Jambi.
- Glomo-Narzoles, D. (2015). Student Team Achievement Division (STAD): Its Effect on The Academic Performance of EFL Learners. *American Research Journal of English and Literature*. 1(4), 1-7
- Huawri, I. F. (2021). Language Attitudes of Jordanian Students Towards English Language. *Academic Journal of Interdisciplinary Studies*. 10(4), 237-247
- Reda, T. A. (2015). Attitude of Students towards Cooperative Learning Methods (the Case of Wolaita Sodo University Psychology Department Second Year Students). *International Journal of Sciences: Basic and Applied Research (IJSBAR)*. 24 (2), 33-44